

een zwam, een *Phallus*-soort met prachtige gelen sluier in verschillende ontwikkelingsstadia. Ook witte zwammetjes, die we aanzagen voor een lichtende soort, werden meegenomen, en 's avonds stelden ze ons niet te leur, want toen glansde de trommel, waarin ze lagen in het donker met een prachtige glans. Jammer, dat niet alle deelnemers dat hebben kunnen bewonderen.

Eindelijk bereikten we weer de elektrische tram, waar we, half tot onze verwondering, met onze verre van schoone kleedij gelukkig in werden toegelaten. De tocht van een vijf uur wandelens was misschien wel wat zwaar voor enkele aspirantleden, vooral omdat er niet gerust kon worden in den modder, maar tot aller eer moet gezegd worden, dat de stemming tot het laatste toe uitstekend bleef, en er niemand was die spijt had over zijn vuile pak of zijn vermoeienis.

M. C. ENGLES — JULIUS.

KORTE MEDEDEELINGEN.

Een op pisang levende rups.

Hoe het beest heeten mag, is me geheel onbekend. Misschien weet de Redactie het wel.

Ik weet nie: of het op nog andere plantensoorten voorkomt. (Op klapper, Red.)

Bij het bekijken van een pisangboom viel het me op, dat aan een erg gehavend blad verscheidene stukken netjes in elkaar gedraaid waren. Toen ik zoo'n rolletje opende, bleek het, dat de randen overal stevig op het onderliggende bladgedeelte bevestigd waren en in 't midden, in de aldus gevormde holte, zat de eigenares en fabrikante van de woning, een geelwitte rups, die geheel met een vlokkig, wit poeder bedekt was. Zoo'n peperhuisje is wel een practische bescherming tegen de zonnestralen voor een gevoelige rupsenhuid. Het diertje dat al volwassen was had een lengte van 45 mM., was schaars met witte haren bezet en had een zwarten kop; het eenige, dat niet wit aan hem was.

Bij het vervaardigen van de woning was blijkbaar aan den rand van het blad begonnen en toen schuin naar de hoofdnerf doorggevren, van boven naar beneden. Geleidelijk is toen de driehoekige lap spiraalvormig opgerold. In andere rolletjes zaten poppen, in vergelijk ng met die van andere vlindersoorten voor hun dikte erg lang, nl. 40-42 mM. bij 8 mM. diameter. Kleur heel licht bruin of doorschijnend gelig en alweer vol met „bedak”. Aan de buikzijde was een draadvormig aanhangsel, dat tot ondereinde van de pop reikte: de bergplaats van de aanstaande vlindertong.

Zooals vanzelf spreekt, werden rupsen en poppen mee naar huis genomen. Een ervan was zoo vriendelijk den volgenden dag te metamorphoseeren. De uitgekomen vlinder bleek ongeveer 7 cM. vlucht te hebben. De kleur was, met uitzondering van drie gele vlekken op het eerste vleugelpaar, egaal sepia. De sprieten gaven na de gewone verdikking nog een dunner verlengstukje te zien.

Vr.

De naam van bovenbedoelde rups en vlinder is: *Erionota thrax* L., een z.g. Dikkopvlinder (*Hesperide*) Redactie.

Verbetering.

Doordat ons abusievelijk van de drukkerij geen slotrevisie werd gezonden, bleven in de vorige aflevering verscheidene drukfouten staan. De storendste is die op pag 78, waar men „*Limnaëtus spiraëtus*” veranderen moet in *Spizaëtus limnaëtus*. Verder leze men op de laatste pagina „*moluccana*” inplaats van *maluceana*.

Red,